

- 11 познахъ мои-тъ пѣтища; "Така въ гнѣвъ-
тъ си ся заклѣхъ: "Че нѣма да влѣзхъ
12 въ мое-то упокоеніе." Глядайте, братіе, да
не бы да има въ нѣкого отъ васъ сѣрдце
13 отъ Бога живаго; Но увѣщавайте ся единъ
другъ всякой день, доклѣ ся зове "Днесъ,"
да не бы да ся ожесточи нѣкой отъ васъ
14 чрѣзъ измамъ-тъ на грѣхъ-тъ. Защото
нѣй станхъмы причастници на Христа,
"ако удержимъ до край твердо начало-то
15 на увѣреніе-то; Когато ся казува: "Днесъ,
ако чуете неговъ-тъ гласъ, не ожесточа-
вайте сѣрдца-та си, както въ прѣогорче-
16 нѣ-то." "Защото нѣкой си като чухъ прѣ-
огорчихъ го; но не всички които излѣзо-
17 хъ изъ Египетъ чрѣзъ Моисея. А на кои
негодова четиридесетъ години? Не на тѣзи
ли, които сѣгрѣшихъ, и на които коисти-
18 тѣ надѣхъ въ пустыня-тъ? "На кои
още ся заклѣ че нѣма да влѣзхъ въ не-
гово-то упокоеніе? не на тѣзи ли, които
19 нѣ ся покорявахъ? "И видимъ че не мо-
гохъ да влѣзхъ заради неврѣе-то си.

ГЛАВА 4.

- 1 И тѣй понеже ни остава обѣщаніе да
влѣземъ въ негово-то упокоеніе, "нека ся
убоимъ, да не бы да ся яви нѣкой отъ
2 васъ че ся е лишилъ отъ него. Защото намъ
ся благовѣсти, както и тѣмъ; но тѣхъ ги
не ползова слово-то което чухъ, понеже
въ тѣзи които го бѣхъ чули, не бѣше
3 разбѣсно съ вѣрхъ. "Защото влѣзуваме
въ упокоеніе-то нѣй които повѣрувахъмы,
както рече: "Така ся заклѣхъ въ гнѣвъ-
тъ си, че нѣма да влѣзхъ въ мое-то у-
покоеніе; "ако и да ся были свѣршени дѣ-
ла-та Божіи отъ поставленіе-то на свѣтъ-
4 тѣ. Защото нѣгдѣ си е рекль за седмѣй-
тъ день така: "И починхъ си Богъ въ
седмѣй-тъ день отъ всички-тъ си дѣла:"
5 И на това мѣсто пакъ: "Нѣма да влѣзхъ
въ мое-то упокоеніе." И тѣй, понеже о-
става нѣкой да влѣзхъ въ него, "и тѣзи
на които ся отъ понапрѣдъ благовѣсти, не
сѣ влѣзли заради непокорство-то, Пакъ о-
прѣдѣлява нѣкой день, "Днесъ," като ка-
зува чрѣзъ Давида, подиръ толкови вѣрме,
както ся рече: "Днесъ ако чуете неговъ-
тъ гласъ, не ожесточавайте сѣрдца-та си."
8 Защото ако бѣ имъ далъ Исусъ Навинъ

- упокоеніе, слѣдъ това не бы говорилъ за
9 другъ день. Слѣдовательно за народъ-тъ
10 Божій остава упокоеніе. Защото кой-то
е влѣзълъ въ негово-то упокоеніе, и той си
починхъ отъ свои-тъ си дѣла, както Богъ
11 отъ неговъ-тъ си. И тѣй да ся постарамъ
да влѣземъ въ това упокоеніе, за да не
падне нѣкой въ "жестыи-тъ примѣръ на
12 непокорство-то. Защото Божіе-то слово е
"живо, и дѣятельно, и по "остро отъ "вся-
кой мечъ острѣ и отъ двѣ-тъ страны, и
проминува до раздѣленіе-то на душъ-тъ
и на духъ-тъ, на ставы-тъ и на мозъкъ-тъ,
и "издирва помышления-та и намѣренія-та
сѣрдечны; И "нѣма нѣкое създаніе да не
13 е явно прѣдъ него, но всяко-то е голо
и "разкрыто прѣдъ очи-тъ на тогожь,
къмъ когото е нашъ-тъ отвѣтъ.

- 14 И тѣй като имамы великъ "Първосвя-
щенникъ, "който е проминхъ небеса-та,
Исуса Сына Божія, "нека държимъ това
15 исповѣданіе. Защото "нѣмамы първосвя-
щенникъ кой-то да не може да пострада
съ насъ въ наши-тъ немощи, "но кой-то
"освѣтъ грѣхъ, искушенъ бы подобно намъ
16 всякакъ. "И тѣй да пристѣпаемы съ дѣр-
зновеніе къмъ прѣстоль-тъ на благодать-
тъ за да пріедемъ милость, и да намѣримъ
благодать за помощь въ вѣрме на нуждъ.

ГЛАВА 5.

- 1 Защото всякой първосвященникъ кой-то
ся зема изъ между чловѣцы-тъ, "за че-
ловѣцы-тъ ся поставя въ служеніе "къмъ
Бога, "да приноси дарове и жертвы за
2 грѣхове-тъ, Такъвъ кой-то "може да има
состраданіе къмъ неврѣхъ-тъ и заблужда-
ющы-тъ; защото "и самъ е обложенъ съ
3 немощъ; И "за това е длѣженъ, както за
народъ-тъ, така и за себе си да приноси
4 жертва за грѣхове-тъ. И "никой не зема
на себе си тѣзи почестъ, освѣтъ тойзи
кой-то ся призываетъ отъ Бога "както и
5 Ааронъ. "Тѣй и Христосъ не прослави
себе си да стане първосвященникъ, но
тойзи кой-то му е рекль: "Сынъ мой си
6 ты, азъ днесъ тя родихъ." Каково и на дру-
го мѣсто казува: "Ты си Священникъ въ
7 вѣкы по чинъ-тъ Мелхиседековъ," Кой-то
въ дни-тъ на плѣтъ-тъ си, като принесе
"съебъ сильно выканіе и съебъ слзы, "мо-
ления и молбы тому, "кой-то можаше да го

и Ст. 6.
о Ст. 7.
и Числ. 14; 2, 4, 11, 24, 30.
Втор. 1; 34, 36, 38.
р Числ. 14; 22, 29 в арг. 26;
65. Псал. 106; 26. 1 Кор.
10; 5. Іуд. 5.
с Числ. 14; 30. Втор. 1; 34, 35.
т Гл. 4; 6.

а Гл. 12; 15.
б Гл. 3; 14.
в Псал. 95; 11. Гл. 3; 11.

з Быт. 2; 2. Исх. 20; 11. 31; 17.
д Гл. 3; 19.
е Псал. 95; 7. Гл. 3; 7.
ж Гл. 3; 12, 18, 19.
з Исх. 49; 2. Іер. 23; 29. 2.
Кор. 10; 4, 5. 1 Пет. 1; 23.
и Прит. 5; 4.
і Евс. 6; 17. Отк. 1; 16, 2; 16.
н 1 Кор. 14; 24, 25.
л Псал. 33; 13, 14. 90; 8. 139;
11, 12.
м Іов. 26; 6. 34; 21. Прит. 15;
11.
н Гл. 3; 1.

о Гл. 7; 26. 9; 12, 24.
п Гл. 10; 23.
р Исх. 53; 3. Гл. 2; 18.
с Лук. 22; 28.
т 2 Кор. 5; 21. Гл. 7; 26. 1.
Пет. 2; 22. 1 Іоан. 3; 5.
у Евс. 2; 18. 3; 12. Гл. 10;
19, 21, 22.

а Гл. 8; 3.
б Гл. 2; 17.
в Гл. 8; 3, 4, 9; 9, 10; 11. 11; 4.
г Гл. 2; 18. 4; 15.

д Гл. 7; 28.
е Лев. 4; 3. 9; 7. 16; 6, 15.
ж 16, 17. Гл. 7; 27. 9; 7.
з 2 Лѣт. 26; 18. Іоан. 3; 27.
и Исх. 28; 1. Числ. 16; 5, 40.
1 Лѣт. 23; 13.
і Іоан. 8; 54.
і Псал. 2; 7. Гл. 1; 5.
к Псал. 110; 4. Гл. 7; 17, 21.
л Псал. 22; 1. Мат. 27; 46.
м 50. Мар. 15; 34, 37.
н Мат. 26; 39, 42, 44. Мар.
14; 36, 39. Іоан. 17; 1.
и Мат. 26; 53. Мар. 14; 36.